3 Ярость-та ми ся распали противъ пастыри-тѣ,
И [ж]ще накажѫ ярцы-тѣ,
Защото Господь на силы-тѣ [з]посѣти стадо-то си, домъ-тъ Іудинъ,
И направи [и]гы като великолѣпенъ свой конь въ бой.
4 Отъ него [і]излѣзе жглъ-тъ,
Отъ него [к]колъ-тъ,
Отъ него ратный-тъ лѫкъ,
Отъ него всякой князь купно.
5 И ще бѫдѫтъ като крѣпкы,
[л]Които тъпчатъ *противоборцы-тѣ* въ калъ-тъ на пѫтища-та въ бой-тъ:
И ще ратуватъ, защото Господь е съ тѣхъ,
И всадници-тѣ на коніе-тѣ ще ся посрамятъ.
6 И ще укрѣпіѭ Іудинъ-тъ домъ,
И ще избавіѭ Іосифовъ-тъ домъ,
И [м]ще гы доведѫ пакъ на мѣсто-то имъ,
Защото [н]гы помиловахъ:
И ще бѫдѫтъ като че не бѣхъ гы отхвърлилъ;
Защото азъ съмь Господь тѣхенъ Богъ,
[о]И ще гы послушамъ.
7 И Ефремци-тѣ ще бѫдѫтъ като нѣкой крѣпъкъ,
И [п]сърдце-то имъ ще ся зарадува като отъ вино:
И чада-та имъ ще видятъ, и ще ся зарадуватъ:
Сърдце-то имъ ще ся развесели въ Господа.
8 [р]Ще имъ свиринѫ, и ще гы съберѫ;
Защото азъ гы искупихъ;
И [с]ще ся умножатъ, както ся бѣхѫ умножили.
9 И [т]ще гы насѣіѭ между народы-тѣ;
И [у]ще мя поменѫтъ въ отдалечены мѣста:
И ще живѣіѭтъ съ чада-та си, и ще ся върнѫтъ.
10 И [ф]ще гы доведѫ отъ Египетскѫ-тѫ земіѭ,
И гы съберѫ отъ Ассиріѭ:
И ще гы доведѫ въ земіѭ-тѫ Галаадъ и въ Ливанъ,
И [х]не ще да имъ е доволна.
11 И [ц]ще прѣмине прѣзъ море-то съсъ скърбь,
И ще порази волны-тѣ въ море-то,
И всичкы-тѣ дълбины на рѣкѫ-тѫ ще изсъхнѫтъ:
[ч]И гордость-та на Ассиріѭ ще ся низложи,
И [ш]скиптръ-тъ на Египетъ ще ся отнеме.
12 И ще гы укрѣпіѭ въ Господа:
И [щ]ще ходятъ въ име-то му, говори Господь.

[ж] Іез. 34; 17.
[з] Лук. 1; 68.
[и] Пѣсн. 1; 9.
[і] Числ. 21; 17. 1 Цар. 14; 38. Иса. 19; 13.
[к] Иса. 22; 23.
[л] Псал. 18; 42.
[м] Іер. 3; 18. Іез. 37; 21.
[н] Осія 1; 7.
[о] Гл. 13; 9.
[п] Псал. 104; 15. Гл. 9; 15.
[р] Иса. 5; 26.
[с] Иса. 49; 19. Іез. 36; 37.
[т] Осія 2; 23.
[у] Втор. 30; 1.
[ф] Иса. 11; 11, 16. Осія 11; 11.
[х] Иса. 49; 20.

ГЛАВА 11.

1 [а]Отвори, Ливане, двери-тѣ си,
И да изѣде огнь кедры-тѣ ти.
2 Извый, елхо, защото паднѫ кедръ-тъ;
Защото голѣмци-тѣ быдохѫ обрани;
Извыйте, дѫбіе Васанскы,
Защото [б]непристѫпна-та дѫбрава ся изсѣче.
3 Гласъ *ся чуе* отъ пастыри плачущы;
Защото слава-та имъ ся грабнѫ:
Гласъ на млады львове рыкающы,
Защото величина-та Іорданова ся грабнѫ.
4 Така говори Господь Богъ мой:
[в]Паси стадо-то за кланіе-то,
5 Което [г]коліѭтъ онѣзь които сѫ го купили,
И не ся мыслятъ повинни:
А продавающи-тѣ го [д]казватъ:
Благословенъ Господь, защото обогатѣхъ:
И сами-тѣ му пастыри го не жалятъ.
6 За то нѣма да пожаліѭ вече жители-тѣ на тѫзь земіѭ, говори Господь;
Но ето, азъ ще прѣдамъ человѣцы-тѣ
Всякого въ рѫкѫ-тѫ на свой-тъ си ближенъ,
И въ рѫкѫ-тѫ на свой-тъ си царь:
И ще разорятъ земіѭ-тѫ,
И не щѫ да гы избавіѭ отъ рѫкѫ-тѫ имъ.
7 И [е]пасохъ стадо-то за кланіе-то, [ж]ей бѣдны-тѣ на стадо-то. И си зѣхъ два жезла: единый-тъ нарѣкохъ Хубость, а другый-тъ нарѣкохъ Узы: и пасохъ стадо-то.
8 И истрѣбихъ трима пастыри [з]въ единъ мѣесецъ: и душа-та ми ся отегчи отъ тѣхъ,
9 и душа-та имъ ся отвърнѫ отъ мене. Тогазъ рѣкохъ:
Нѣма да вы пасѫ: [и]което умира нека умира; и което загынува нека загынува, и останѫлы-тѣ нека ядѫтъ всяко плъть-тѫ на ближньо-то си.
10 И зѣхъ жезлъ-тъ си Хубость-тѫ, и го съсѣкохъ, за да унищожѫ завѣтъ-тъ си, който направихъ съсъ всичкы-тѣ людіе.
11 И ся унищожи въ онзи день: и така [і]бѣдни-тѣ отъ стадо-то, които гледахѫ къмъ мене, познахѫ наистинѫ че то бѣ слово-
12 то Господне. И рѣкохъ имъ: Ако ви ся вижда добро, дайте *ми* мьздѫ-тѫ ми: ако ли не, отречѣте іѫ. И [к]прѣтеглихѫ за
13 мьздѫ-тѫ ми тридесеть сребьрника. И рече ми Господь: Хвьрли гы [л]на грънчаръ-тъ: почтена цѣна съ коіѭто ся прѣцѣнихъ отъ тѣхъ! И зѣхъ тридесеть-тѣ сребьрника, и гы хвьрлихъ въ домъ-тъ Господень на грънчаръ-тъ.

[и] Иса. 11; 15, 16.
[ч] Иса. 14; 25.
[ш] Іез. 30; 13.
[щ] Мих. 4; 5.

—

[а] Гл. 10; 10.
[б] Иса 32; 19.
[в] Ст. 7.
[г] Іер. 2; 3. 50; 7.
[д] Втор. 29; 19. Осія 12; 8.
[е] Ст. 4.
[ж] Соф. 3; 12. Мат. 11; 5.
[з] Осія 5; 7.
[и] Іер. 15; 2. 43; 11.
[і] Ст. 7. Соф. 3; 12.
[к] Мат. 26; 15. Вижь Исх. 21; 32.
[л] Мат. 27; 9, 10.